пам'ять дощами вимило
розум вітрами вимело
хто тебе мила вимолив?
хто тебе з неба виманив?
звідки ти щастя випало?
взяло мене і випило..
хто тебе в бога вигадав?
і для чиєї вигоди?
а не було вже виходу
окрім дурного випадку
сам я тебе і вихопив
як випадкову вигадку
сам же тебе і вимислив
сам же тебе і вичислив
і як пречистий вимисел
поміж рядками вичитав
я тебе мила вимолив
з божого саду виламав
і небеса відкрили ми
і обгорнули крилами
і не забракне сили нам
поки шепочуть губи:
мила а хто ти мила?
любий а хто ти любий?